

Barreres arquitectòniques als espais públics i d'ús públic

Entre els problemes a què s'enfronten diàriament les persones amb discapacitat constitueix un entrebanc destacable la manca d'accessibilitat, entesa com la condició que han de complir els entorns, els processos, els béns, els productes i els serveis per ser comprensibles, utilitzables i practicables per totes les persones en condicions de seguretat i comoditat, i de la manera més autònoma i natural possible.

L'accessibilitat és un dels principis rectors de la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat, que reconeix la importància de l'accessibilitat a l'entorn físic, social, econòmic i cultural perquè les persones amb discapacitat puguin gaudir plenament de tots els drets i les llibertats fonamentals. L'estratègia per a l'accessibilitat universal és una forma de lluita contra la discriminació i afavoreix la igualtat de tracte i d'oportunitats.

Els ajuntaments han d'establir un pla especial d'actuació per adaptar els espais públics a les normes d'accessibilitat

Perquè això sigui efectiu i les persones amb discapacitat puguin viure de manera independent i participar en tots els aspectes de la vida, els poders públics han d'adoptar les mesures pertinents per assegurar, entre d'altres, l'accés en condicions d'igualtat a l'entorn físic. Això inclou, per exemple, la identificació i l'eliminació d'obstacles i de barreres d'accés als edificis i les vies públiques, i en instal·lacions com ara centres escolars, de salut, etc.

Aquests principis també són els que, en l'àmbit de Catalunya, van inspirar la Llei 20/1991, de 25 de novembre, de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques, que posteriorment va ser desplegada mitjançant el Decret 135/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova el Codi d'accessibilitat de Catalunya.

Durant el temps de vigència d'aquestes normes s'han produït avenços molt significatius en matèria d'accessibilitat, però encara persisteixen mancances en les condicions generals d'accessibilitat.

Mitjançant les queixes rebudes, s'ha pogut comprovar que de vegades no es tenen en compte adequadament les exigències d'accessibilitat en el disseny dels espais i les vies públiques o en les obres de reforma o reparació.

Així, per exemple, s'han posat en relleu deficiències en la construcció de parcs i zones d'esbarjo i de voreres dels carrers de diverses localitats, que impliquen un obstacle per a la mobilitat.

Cal una nova llei d'accessibilitat d'acord amb les necessitats actuals

En la major part dels casos, els ens locals afectats han pres les mesures adequades per corregir aquestes deficiències i complir la normativa d'accessibilitat. En algun cas, però, per justificar la manca de compliment de les condicions d'accessibilitat les administracions han al·legat dificultats tècniques del terreny, el fet que l'objecte d'una obra determinada atenia altres finalitats prioritàries o bé el cost d'execució dels projectes.

Davant d'aquestes situacions, el Síndic ha recordat el deure de totes les administracions públiques de complir la normativa vigent en matèria d'accessibilitat i, en particular, els criteris d'accessibilitat dels espais públics, i també que els ajuntaments han d'establir un pla especial d'actuació per adaptar les vies públiques, els parcs i els altres espais d'ús públic a les normes d'accessibilitat, tal com estableix la Llei 20/1991.

També ha fet recomanacions i propostes per millorar la normativa en matèria d'accessibilitat en altres aspectes com ara l'adaptació dels establiments d'ús públic construïts abans de la normativa d'accessibilitat. Aquestes propostes es van traslladar al Departament de Benestar Social i Família perquè les inclogués en el projecte de decret de reforma del Codi d'accessibilitat, del qual s'havia informat el Síndic en el marc de diverses actuacions.

Finalment, el Departament ha manifestat la voluntat d'impulsar una nova llei d'accessibilitat que assenti les bases i les directrius generals d'acord amb les necessitats actuals, amb la participació dels diversos sectors implicats, tant de l'Administració autonòmica com de les entitats locals, de les entitats representatives de les persones amb discapacitat i dels col·legis professionals relacionats amb la matèria.

Queixa 02096/2011

La promotora de la queixa planteja la seva disconformitat amb unes obres d'arranjament del carrer on es troba el seu lloc de treball.

Indica que, tot i que abans el local era accessible, com a resultat de les obres d'arranjament de la vorera, ara hi ha un desnivell important que li dificulta l'accés a l'immoble. Ha presentat dues reclamacions a l'Ajuntament de Barcelona, però no n'ha obtingut cap resposta.

En resposta a la petició d'informació del Síndic, l'Ajuntament exposa els motius que van impossibilitar resoldre la reclamació de la persona interessada amb celeritat i informa que ja s'han fet les obres necessàries per reparar aquestes deficiències d'accessibilitat.

[Pàgines extretes de l'Informe Anual 2011. Per accedir-hi, clica aquí](#)